

ologija je moj život” – rado zaključuje Küng – “i uvijek sam gledao kao zanimljivu životnu zadaću to da smijem promišljati o Bogu i svijetu. I tako mi je *rad* postao *hobi*, radno vrijeme slobodno vrijeme, a slobodno vrijeme radno vrijeme” (str. 502). Velika, nepojmljiva životna i radna energija koja izvire iz motivacije u samome autoru, koncentrirana prvotno na jedinstvo kršćana a zatim na mir među religijama, na tragu Ivana XXIII za mir na zemlji (*Pacem in terris*), sublimirana je u ovoj knjizi, vrstovno rijetkoj u katoličkoj teološkoj i literarnoj produkciji. U njoj, doduše, nema problematičnih mjesta iz osobne autorove povijesti, nema ‘računa savjesti’ koji bi joj priskrbio monolitan karakter pripovjednoga autobiografskog umijeća. Tim više stoji ovaj prigovor što nimalo ne umanjuje vrijednost postignutoga, nego ukazuje na očekivanje. Koje je u slučaju Hansa Künga uvijek veliko.

I na kraju dva prigovora izdavačima: godinu objavljivanja nije moguće naći u samoj knjizi, ni na mjestu gdje bi se očekivalo niti drugdje; ona je uočljiva istom na ovitku, što je naprosto neuobičajeno. A ovitak je riješen originalno, premda nepraktično i nefunkcionalno: fotografije kao popratni sadržaj trebale bi se nalaziti unutar teksta (u njega interpolirane ili otišnute na kunst-druk papiru), a ne na više-kratno preklopivu ovitku. Izdavačima upućujem dobre želje kod opremanja drugoga sveska koji bi se, valjda, ubrzo trebao pojaviti u hrvatskom prijevodu.

Wystan Hugh Auden

Miss Gee

Pričat ću jednu malu priču
O gospođici Edith Gee.
Živjela ona u Clevedon Terrace
Na broju 83.

Imala male, tanane usne,
Pogled joj ukriž i prijek.
Imala pognuta, uska ramena,
A sisa ni za lijek.

Imala s kićankom samtastu kapu
I tamno siv kostim od štofa.
Stan joj malen u Clevedon Terrace
U sobi jednoj i krevet i sofa.

Za kišu imala lila baloner,
Kišobran zelen, odabran s pažnjom.
I još bicikl s košem za kupnju
i tvrdom kočnicom stražnjom.

Do crkve svetog Alojzija
Ni tri minute nema.
Mnogo je štrikala, štrikala ona
Za vašar što crkva ga sprema.

Miss Gee pogleda zvjezdano svjetlo
I reče: “Haje li tko
Što ja živim u Clevedon Terrace
Od funti na godinu sto?”

Večeri jedne usnula sanak
Gdje francuska kraljica bješe,
A župnik Svetog Alojzija pozva
Njezinu Visost da pleše.

Međutim, oluja se sruči na dvore.
Ona biciklom kroz kukuruz vozi.
Za njom bik neki, župniku nalik,
Juri i povijeni mu rozi.

Vruć dah joj njegov za vratom,
Ščepat će ruke je vražje.
Bicikl sporo, sve sporije ide
Zbog one kočnice stražnje.

Ljeti su stabla zgodnički prizor
Zimi ti se skoro zgade.

Ona biciklom večernici ide
 Zakopčana sve do brade.

Kraj ljubavnih parova ona je prošla,
 Glavu odvrativ s te strane.
 Kraj ljubavnih parova ona je prošla
 I nisu je zvali da stane.

Miss Gee sjedi u bočnoj lađi
 Orgulje začu gdje sviraju
 I s kora pojanje slatko
 U toga dana smiraju.

Miss Gee kleknu u bočnoj lađi,
 Kleknu na koljena oba:
 “Ne uvedi mene u napast,
 Daj, molim, da cura sam dobra.”

Dani i noći kraj nje su prošli
 Kô vjetar kraj ruševne zgrade.
 Ona biciklom je doktoru pošla
 Zakopčana sve do brade.

Ona biciklom je doktoru došla
 Zvoni na liječničko zvono:
 “Doktore, nije mi uopće dobro
 I boli me unutra ono.”

Doktor je Thomas pregleda pomno
 Pa pogleda opet. A tad
 Do lavaboa svojega ode
 I reče: “Gdje li ste bili do sad?”

Doktor Thomas sjedi za objedom
 Ne čekajući ženin znak.
 Frčući svoj kruh u bombice
 Reče: “Baš čudna stvar je rak.

Ne zna mu uzroka nitko
 Makar se neki pravi da zna.
 Kô tat u zasjedi vreba
 Da ti udarac dâ.

Žene bez djece ga dobe,
 Muškarci kad se povuku.
 Kao da neki im odušak treba
 Jer stvaranja vatru utuku.”

Pozvonivši posluži, žena mu reče:
 “Ne budi morbidan, dragi!”
 On će: “Vidjeh Miss Gee večeras:
 Odlazi ... Bože moj blagi.”

Prime Miss Gee u bolnicu,
 Leži sva u jadu,
 Leži na odjelu ženskom,
 Podvukla plahtu pod bradu.

Položiše je na stol,
 Studentski smijeh se razliježe,
 A kirurg, Gospodin Rose,
 Miss Gee na pol prereže.

Gospodin Rose “Gospodo!” kaza
 Studentima što se cere
 “Rijetko mi viđamo sarkom
 Razvijen do te mjere.”

Sa stola maknuli tad su
 Miss Gee i stali je vući
 Dolje, na drugi odjel,
 Gdje se razudba uči.

Ovješena o stropu
 Miss Gee sad levitira
 I oksfordskih par joj bigota
 koljeno pomno secira.

PREPJEV: David Bartolić